

Kære linedanser

Per Krøis Kjærsgaard 1998/2005

Per Krøis Kjærsgaard 1998

♩ = 100 D A/C# Bm⁷ F#m⁷ G D

S
A

1. Kæ - re li - ne - dan - ser, ud - spændt lig - ger for - an dig, — sel - ve li - vet
3. Kæ - re li - ne - dan - ser, ser du li - vet er et net, — ø - je blik - ke,
5. Li - ne - dan - ser i det hø - je, — dans vi - dun - der - ligt! — For det næ - ste

T
B

6 G E A G A/G

du fik gi - vet, gå nu kun din vej. — Du må tur - de træ - de ud, — hvor
tro blot ik - ke, dan - sen kun er let. — Og en dag gør li - vet ondt, det
er det bed - ste: Glæ - den u - bes - tridt! — Tænk at få ba - lan ce - kunst Så

11 F#m⁷ B⁷ E E⁷ A¹¹ A^o

dit liv kun er dit. — Det bri - ste el - ler bæ - re må — det - te e - ne
ved jeg, at det vil. — For li - vet er et liv på trods, smer - ten hø rer
helt u - fat - te - ligt! — At mod ta - ge sin stang og snor. gan - ske kvit og

16 A G A D A/C#

skridt. Gi - ve fra dig hvad du mag - ter, da ser du, en dag du nå - e - de ud
til. Ud af sor - gen vok - ser lyk - ken og li - vet i på - skens e - vi - ge fest.
frit. U - an - set om du nu tror det, så ved jeg, at ly - set bræn - der for dig!

20 Bm⁷ D/A G A D

— og dan - ser til him - me - lens stjer - ne - skud. —
 — De stær ke - ste rød - der har træ'r i blæst. —
 — Og kig - ger du op, — er der nok en vej. —

SATB

1. Kære linedanser, udspændt
 ligger foran dig,
 selve livet
 du fik givet,
 gå nu kun din vej.

Du må turde træde ud,
 hvor dit liv kun er dit.
 Det briste eller bære må
 dette ene skridt.

Give fra dig hvad du magter,
 da ser du,
 en dag du nåede ud
 og danser til himmelens
 stjernes kud.

SA - melodi

2. Kære linedanser, hop nu
 ud ved siden af.
 Se dig danse,
 bare sanser, gøre hvad du ka'.

Være én, men én iblandt.
 Og mødes så du gror.
 Ja vent dig meget fra den kant:
 Denne er din jord!

Tro mig, når jeg siger til dig
 det største –
 det ser man kun i det små.
 Og kigger du opad
 er himlen blå.

SATB

3. Kære linedanser, ser du
 livet er et net,
 øjeblikke,
 tro blot ikke,
 dansen kun er let.

Og en dag gør livet ondt,
 det ved jeg, at det vil.
 For livet er et liv på trods,
 smerten hører til.

Ud af sorgen vokser lykken
 og livet
 i påskens evige fest.
 De stærkeste rødder
 har træ'r i blæst.

TB - melodi

4. Linedanser - vælg livet
 hvilken er din vej?
 Følge hjertet uforfærdet.
 Sige ja og nej.

Verden spørger tit hvordan
 og alt for lidt hvorfor.
 Der er så mange ting man kan
 - stå for det du tror!

Gid du aldrig mister modet
 og lader
 det onde uimodsagt.
 Når viljen befries,
 - da falder magt.

SATB

5. Linedanser i det høje
 dans vidunderligt!
 For det næste er det bedste:
 Glæden ubestridt!

Tænk at få balancekunst
 Så helt ufatteligt!
 At modtage sin stang og snor
 ganske kvit og frit.

Uanset om du nu tror det,
 så ved jeg,
 at lyset brænder for dig!
 Og kigger du op, er
 der nok en vej.